

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA

1980-82

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk Vapenrulla – SVR – skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dens syften.

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär. SVRs redaktion avgör vilka uppgifter som skall publiceras och svarar för textens utformning.

3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.

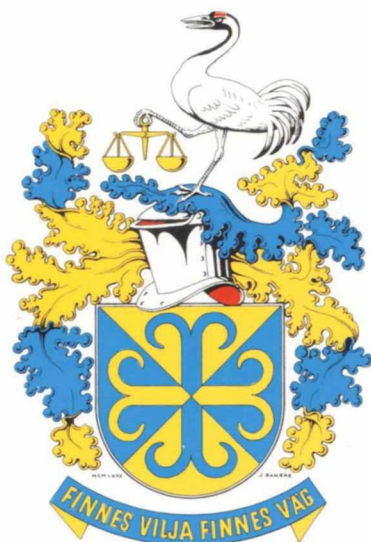
4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

5. Ej heller publiceras

a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;

b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

ABRAHAMSSON

SVR 251/82

SKOLD: I fält fyrstyckat i guld och blått ett ankarkors av motsatta tinkturer.

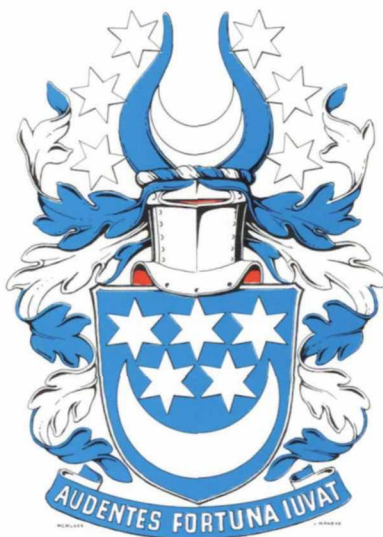
Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En trana hållande en balansvåg av guld.

VALSPRÅK: *Finnes vilja finnes väg.*

Vapnet är år 1980 antaget av jur. kand. civilekonom Nils Håkan Abrahamsson, Lund, för sig och sina efterkommande.

BORNERHEIM

SVR 252/82

SKÖLD: I blått fem sexuddiga stjärnor ordnade tre över två över en uppgående halvmåne, allt av silver.

Blått hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En uppgående halvmåne av silver mellan två blå buffelhorn, vardera utvändigt besatt med tre sexuddiga stjärnor av silver.

VALSPRÅK: *Audentes fortuna iuvat*

Vapnet är år 1980 antaget av kriminalinspektör Kjell Bornerheim, Sollentuna, för sig och sina efterkommande. Det anspelar på vapenantagarens intressen och militära bakgrund (kapten i signaltruppernas reserv) med tjänstgöringar i Afrika och Asien.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

ANDERBERG

SVR 253/82

SKÖLD: I rött en uppflygande naturlig pilgrimsfalk med bjällror av silver.

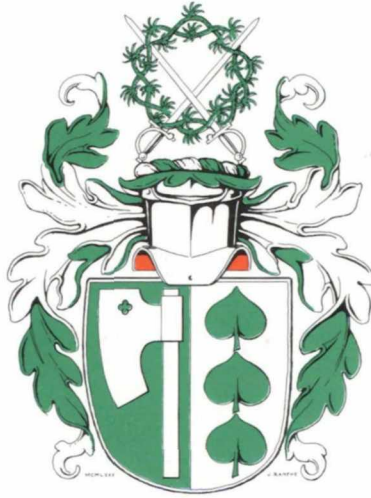
Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En pilgrimsfalk såsom i skölden.

Vapnet är år 1980 antaget av Bengt Crister Anderberg, Malmbäck, för sig och sina efterkommande samt för systemen, Kerstin Anderberg. Släkten kommer från Odensala i Uppland. Sköldemärket syftar på familjens intresse för uppfödning och hållande av rovfågel.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

CEDERGREN

SVR 254/82

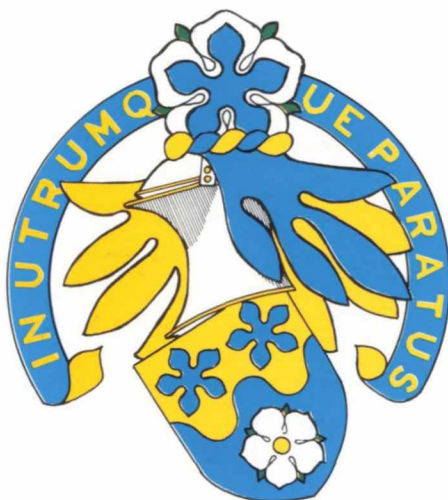
SKÖLD: Kluven i grönt, vari en bila av silver, och silver, vari tre gröna lindblad.

Grönt hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En grön krans av cedergrenar kring två korsade värjor av silver.

Vapnet är år 1980 antaget av Carl-Axel Cedergren, Dalarö, för sig och övriga med släktnamnet härstammande från skeppstimmermannen i Karlskrona, Zackarias Cedergren (1756–1840). Denne var sonson till släktens f.n. tidigaste kände stamfader, gårdsfogden Carl Cedergren, som levde i Vissefjärda i Småland i början av 1700-talet.

BERGSTRÖM

SVR 255/82

SKÖLD: Av en vågskura delad i guld, vari två blå fembladingar, och blått, vari en ros av silver med blombotten av guld och gröna foderblad.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En ros av silver med gröna foderblad och belagd med en blå femblading.

VALSPRÅK: *In utrumque paratus.*

Vapnet är år 1976 antaget av örlogskaptenen vid Kungl. Flottan Björn O. Bergström, Tullinge för sig och övriga efterkommande till Per Wilhelm Bergström (1873–1921), Linköping. Vapnet föres oförändrat enligt manlig primogenitur, vilket innebär att yngre grenar måste differentiera det. Vapenantagarens broder, Dr Mats Bergström, för sålunda vapnet med genomstungna fembladingar och annan hjälmprydnad.

BÖÖS

SVR 256/82

SKÖLD: Delad i guld och svart med ett möllejärn av motsatta tinkturer över skuran.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett möllejärn delat såsom i skölden framför fem uppväxande sådesax av guld.

VALSPRÅK: *Caritas numquam excidit*

Vapnet är år 1981 antaget av 1:e bibliotekarien Thomas Böös, Eskilstuna, för sig och övriga bärande släktnamnet härstammande från Måns Månsson Böös (1724–1789) Denne tog släktnamnet efter den av honom år 1742 förvärvade frälsekvarken Böösmöllan i Håstad socken i Skåne. En släktgren bär namnet Nathorst-Bööös. Vapnets möllejärn syftar på gårdsnamnet och dess tinkturer på att Böösmöllan ligger i gränsen mellan Torna och Harjager härader från vilkas vapen färgen resp. metallen är hämtade.

Litteratur: Svenska Släktkalendern 1919. Kävlingebygden då och nu, 1980.

BERNTSSON

SVR 257/82

SKÖLD: I silver en upprest svart björn med röd beväpning hållande mellan ramarna ett rött S:t Georgskors.

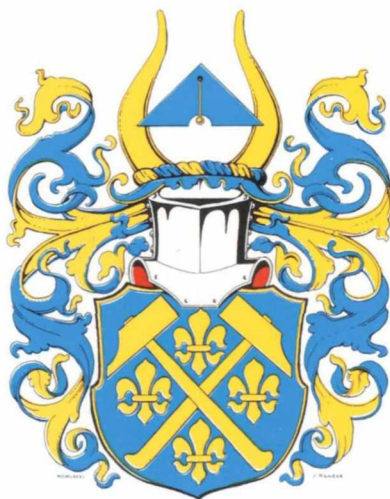
Svart hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande pelikan av silver med rött näbb bitande sig själv i bröstet.

VALSPRÅK: *Vires cum fide*

Vapnet är år 1981 antaget av ingenjör Lars Berntsson, Göteborg, för sig och sina efterkommande bärande släktnamnet. Släkten härstammar på fädernet från norra Halland. En moderneanfader i Dalsland på slutet av 1600-talet hette Ambjörn och hade en björn som kännetecken.

CRONHOLM

SVR 258/82

SKÖLD: I blått två i andreskors lagda och motvända hammare åtföljda av fyra liljor, en i vardera korsvinkeln, allt av guld.

Blått hjälmfodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Mellan två buffelhorn av guld ett lodpass med blå skiva och lodsnöre och kula av guld.

Vapnet är år 1981 antaget av direktör Carl Gunnar Cronholm och hans hustru Gunilla, född Tolheden, Syreneholms gård, Gränna, för sig och sina efterkommande. Efter skriftligt medgivande i varje enskilt fall må det även föras av övriga efterkommande bärande namnet Cronholm till vapenantagarens morfars far, sakköraren och kommissionären Andres P. Pålsson Cronholm (1833–1913) och h.h. Marie Rosalie, född Horn af Rantzien.

CRANIL

SVR 259/82

SKJOLD: I blått en trane stående på en ophøjning med en sten i den ene klo, alt af sølv. Blåt hjelmklæde foret med sølv.

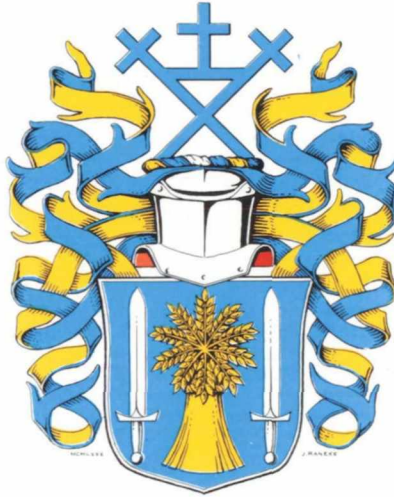
HJELMTEGN: En trane af sølv stående med en sten i den ene klo.

Våbnet er i 1981 antaget af kordegn Palle Kranold Wind Cranil, København, som også har givet oplysningerne. Retten til at føre våbnet har alle efterkommere af våbenantagerens farfar, artillerikaptajn Carl Frederik Cranil, med samme familienavn.

Slægten Cranil kan føres tilbage til Joachim Kranold, Gemeindebäcker i Roßla – Tyskland, født i Klettstedt 1628 død i Roßla 1692. Hans tip-tipoldebarn var Thusnelda L. W. J. Kranold, gift med prokurator Erik Christensen, Holbæk. Deres søn er ovennævnte artillerikaptajn Carl Frederik Christensen. Denne fik i 1901 kgl. bevilling til at føre familienavnet Cranil. Slægten Kranold er i Danmark uddød i mandslinien 1941 med Rudolf Kranold (ugift). Denne var søn af Thusnelda Christensen f. Kranolds broder, teaterchef Rudolph Kranold. En anden broder til Thusnelda, generalmajor Conrad Kranold, førte i sit våben som storkorsridder en sølv-trane (uden sten) stående på et postamente i blått felt. Våbnet har førts som exlibris uden farver af våbenantagerens far, Gustav Kranold Cranil. Våbenets trane symboliserer den sproglige forbindelse mellem Kranold og Cranil, idet begge ord er dannet af det tyske ord for trane, Kranich.

Litteratur: »Nachrichten über die Familie Kranold» med stamtavle af Georg von Kranold, Halle a. S., 1904. Zeitschrift des Harz-Vereins für Geschichte und Altertumskunde, Jahr XXVIII, 1895, side 661, »Das Leben Johann Conrad Kranolds». Herausgegeben von Johannes Moser.

DAHLBERG

SVR 260/82

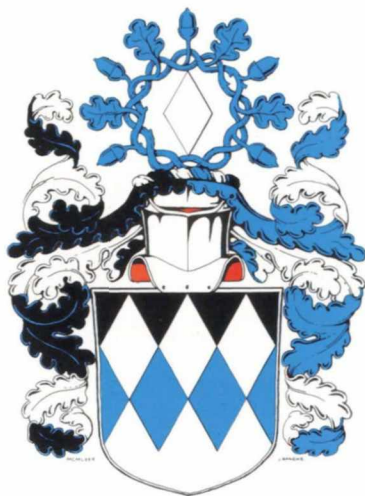
SKÖLD: I blått en sädeskärve av guld på vardera sidan åtföljd av ett svärd av silver.

Blått hjälmtycke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld, blått, silver, blått, guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Ett bomärke utformat som ett smalt andreaskors vars övre armar dels är utdragna och avslutade som kors, dels vid mitten förenade av en smal bjälke varifrån ett latinskt kors skjuter upp, allt blått.

Vapnet är år 1981 antaget av Sven Olof Dahlberg, Falun, för sig och sina efterkommande. Hjälmprydnadens bomärke användes på 1600-talet av Olof i Dal i Högsjö socken (Västerbottens län) från vilken vapenantagaren härstammar i rakt nedstigande led.

EKENKRANTZ

SVR 261/82

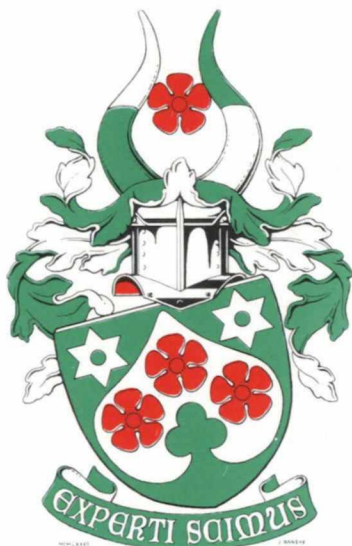
SKÖLD: Tre genomgående kopplade spetsrutor av silver stående på tre från en stam av silver uppskjutande spetsar. Fältet över spetsrutorna är svart, fältet mellan spetsrutorna och stammen är blått.

Svart och blått hjälmtycke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver, svart, silver, blått, silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: I en blå ekkrans en spetsruta av silver.

Vapnet är år 1980 antaget av Arne Ekenkrantz, Avesta. Rätt att föra vapnet har även Roland Ekencrantz, Skellefteå, och övriga med släktnamnet härstammande från krögaren Eric Nilsson (ca 1741–1783) i Nyköping.

JARNVALL

SVR 262/82

SKÖLD: I grönt ett sjöblad av silver belagt med tre röda rosor, en över två, och ovan åtföljt av två sporrklingor av silver.

Grönt hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En röd ros såsom i skölden emellan två oxhorn delade i silver och grönt respektive grönt och silver.

VALSPRÅK: *Experti scimus*

Vapnet är år 1982 antaget av Torsten Jarnvall, Stockholm, för sig, sina söner och syskon. Det må föras av alla med nämnda släktnamn, även skrivet Jarnwall, som tillika är agnatiska ättlingar av vapenantagarens fader Gunnar Jarnvall, född i Halmstad den 13 juli 1890. Tidigaste kände förfader är bonden och sexmannen Arfwed Jönsson på kronohemmanet Staffansboda i Ryssby socken, Kronobergs län, vilken är belagd i källorna 1627–1652. Han var troligen son till bonden Jöns i Staffansboda, som förekommer i längderna från 1586 och avrättades med svärd 1613 för dråp i en granntvist. Vapenantagaren är sonsons sonsons sonsons son till Arfwed Jönsson.

Den gröna färgen i vapnet symboliserar Finnvedens skogar, silvret och sjöbladet dess vatten. Rosorna är hämtade från ett modernevapen, vars tidigaste kände förare är Per Brahe den yngres fullmäktig Hans Pedersson, död 1647 i Skånings-Åsaka. Sporrklingorna erinrar om de förfäder, som var rusthållare för Smålands Husarer, och om vapenantagarens farfars farfar, vilken gjorde tjänst vid Smålands Dragoner. Hjälmprydnadens oxhorn minner om smålandsbondens dragdjur.

FJELLNER

SVR 263/82

SKÖLD: I guld över en röd stam bildad medelst en spetsskura två röda fembladningar med ena bladet nedvänt och med blombotten av guld och gröna foderblad.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD 1: Två rödklädda armar hållande en fembladning såsom i skölden.

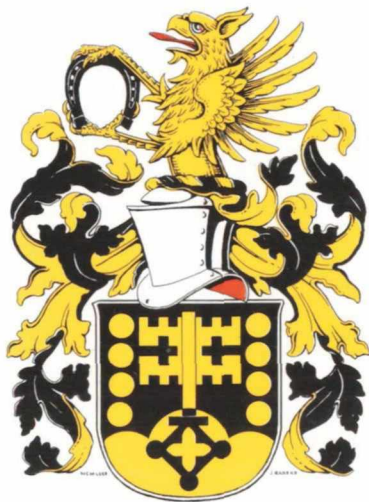
HJÄLMPRYDNAD 2: En röd pil med spets och fjädrar av guld mellan två utåtvända röda vädurshorn.

VALSPRÅK 1: *Homo Scientia et Ars*

VALSPRÅK 2: *Cogatio, Studium, Evolutio*

Vapnet är år 1980 antaget av Sven-Urban och Bengt-Arne Fjellner, Boden, varvid den förstnämnde för hjälmprydnaden med armarna och den andre för varianten med vädurshornen.

HELLBERG

SVR 264/82

SKÖLD: I svart en stam av guld bildad av en trebergskura samt en dubbelnyckel av motsatta tinkturer placerad i stolpe över skuran med handtaget i stammen och i det svarta fältet åtföljd på vardera sidan av fyra i stolpe ordnade rundlar av guld.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande grip av guld hållande en svart hästsko.

VALSPRÅK: *Hominibus bona voluntas*

Vapnet är år 1980 antaget av nämndemannen Bengt Hellberg, Vällingby. Släkten härstammar från bergsmannen Erik Jönsson på Älgshult i Norra Hällesta (f. 1722). Hans son Jonas tog namnet Hellberg. Både denne och hans son var manufakturmeder vid Högsjö bruk. Senare generationer var smeder vid Häfla och Skullebergs bruk. Gripfen i hjälmprydnaden syftar på gemensam härstamning med adliga ätten Wennerstedt nr 1000.

HANSEN

SVR 265/82

SKJOLD: I blått, et guld hjortehoved med en sølv slange i munden opstigende fra den øverste af to sølv strømme.

På hjelmen et blått hjelmklæde foret med guld og med vulst af guld og blått.

HJELMTEGN: Et guld hjortehoved med en sølv slange i munden.

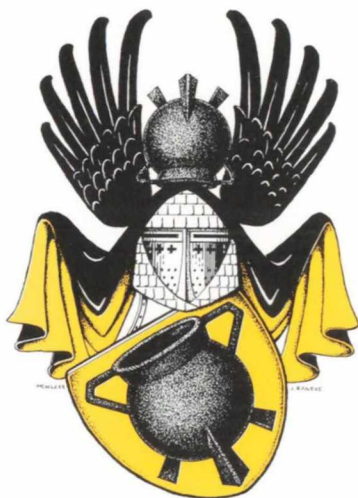
Slægten stammer fra Skast herred i sydvest Jylland, hvor Niels Poulsen (1671–1742) var ladefoged på Sneumgaard. Hans søn var Christen Nielsen Ladefoged (d. 1787), fader til Hans Christensen Ladefoged (d. 1802), begge fra Brøndum sogn. Den sidstes søn Morten Spangsberg Hansen, var kavallerist i den danske hær under Napoleonskrigene. Hans sønnesøn Andrew Hansen, emigrerede fra Sønderjylland til U.S.A. i 1873. Gennem sin moder Adelheid Kayssen, nedstammede han fra Nissenius Nissen (d. 1705), hvis familie var ejere af Hajstrupgaard i Sønderjylland siden før 1470. Hans søn var Andrew Hansen (d. 1966) Ph.D., Associate Professor, University of Southern California.

Våbenet hentyder till Hajstrupgaard-slægtens våben, i sølv forparten af en rød hjort med en gylden slange i munden.

Det er antaget af efterkommere af Dr. Andrew Hansen, fader till den der har givet oplysningerne, Charles Morton Hansen, oberst i infanteriet, U.S. Army.

Kilder: C. M. Hansen. Hjort og slange i våbenet. Heraldisk tidsskrift. 4: 37, 1978, pp. 305–311, og der opgivet litteratur. Aage Bonde, Anetavle for Læge Anders Schmidt, 1947, pp. 15–26.

GRAPE

SVR 266/82

SKÖLD: I guld en svart gryta.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Mellan två svarta vingar en upp- och nedvänd svart gryta.

En medlem av den pommerska uradelssläkten Grape omnämnes i urkunderna första gången 1275. Släktvapnet finns i sigill från 1325. Vapnet förekommer i flera varianter under medeltiden och senare, men de flesta av dessa släkter är utdöda på svärdsidan. Den svenska släktgrenens säkra härstamning börjar med bryggaren i Lübeck Arendt Grape, död 1600. Dennes sonson, Arendt Arendtsson Grape kom 17 år gammal till Sverige år 1629, troligen på ett av faderns fartyg med norrländska soldater från Stralsund. Han blev stamfader för den Grape-släkt som bebyggde Tornedalen och numera är spridd i Sverige, Finland, Norge och USA. Vapnet är återupptaget av hans ättling i 11:e generationen Arendt Reinhold Grape, Helsingborg, att användas av efterkommande till stamfadern.

GRIFFIN

SVR 267/82

SKÖLD: I svart en upprest grip vars fram- och bakben utformats med hovar, hållande en gren med framhovarna, allt av guld.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En gyllene irländsk harpa (clarsach) med strängar av silver.

Vapnet är år 1977 antaget av Leonard Patrick Griffin och hans hustru Agneta, född Hofgren, Genarp i Skåne, för sig och sina efterkommande. Leonard Griffin kom till Sverige från England år 1964. Hans farfar var Maurice Griffin, född 1870-01-01 i county Kerry, Irland, och död 1920-02-16 i Leyton, Essex, England. Den gaelisk-irländska släkten Griffins stamvapen är en gyllene grip i svart. Detta huvudmannavapen har för den svenska släktgrenen differentierats dels genom tillägg av hjälmprydnad, dels genom vapendjurets omformning med anspelning på hustruns släktnamn.

KAPONEN

SVR 268/82

SKÖLD: Kluven i blått och silver med en oxpanna av motsatta tinkturer.

Blått hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Två uppskjutande, harnesklädda armar om klingan hållande bjälkvis vardera en del av en avbruten kroksabel, allt av silver.

Vapnet är år 1980 antaget av Lauri Kaponen, Österbybruk, för sig och sina efterkommande, och av dennes syster, Aino Törnquist. Syskonen är födda i Terijoki i finska Karelen, numera sovjetiskt, och kom 1944 som krigsbarn till Dalsland i Sverige, där Aino adopterades Törnquist. Vapnet har hämtat symboler från fädernebygden Karelen och fosterbygden Dalsland. Oxpannan är en heraldisk förkortning av tjuren i Dalslands vapen och hjälmprydnaden är en omskrivning av Karelen vapen. Detta visar en harnesklädd arm som korsar svärd med en kroksabel hållen av en brynjeklädd arm symboliserande Sveriges och Rysslands långa kamp om Karelen. Aino Törnquists make, patentombudet Lars C. Stolt, har komponerat vapnet och lämnat uppgifterna.

KREUGER

SVR 269/82

SKÖLD: I blått en hjärtsköld av guld med tre blå krus ordnade ett över två.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

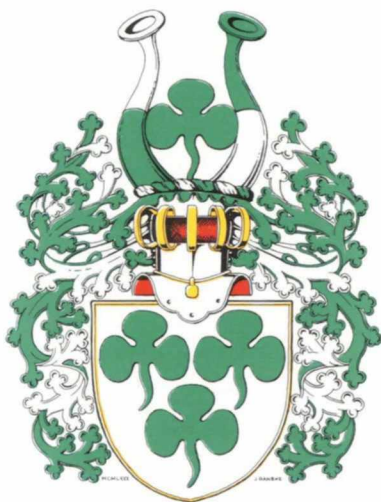
HJÄLMPRYDNAD: En svensk örlogsflagga framför en på spetsen stående officersvärja och ett ankare av guld.

VALSPRÅK: *Pro Rege et Patria*

Svensk-finsk kultursläkt som till sina medlemmar räknar många framstående militärer och industrimän. Släkten härstammar från Svenska Pommern varifrån sjökaptenen David Kreuger i slutet av 1600-talet inflyttade till Kalmar. Hans sons sons son var storamiralen Johan Henrik Kreuger (1782–1858) som år 1813 förde här registrerade vapen. Det konfirmerades genom diplom år 1822 då han erhöll orden Pour le mérit av konung Fredrik III av Preussen. Förmodligen har vapnet förts tidigare i släkten eftersom flera familjer Kreuger förde likartade vapen i Pommern. Ehuru storkorskommendör av Svärdsorden tackade Johan Henrik Kreuger flera gånger nej till erbjudet svenskt adelskap. Hans släktgren är numera utdöd i manslinjen. Från en farbror till honom, skeppsredaren Peter Kreuger (1758–1807), härstammar industrirådet, fil. dr h.c. Ragnar Kreuger, Helsingfors, som lämnat uppgifterna. Han är sons sons sons sons son till förnämnde David Kreuger.

Litteratur: R. Kreuger, Släkten Kreuger, Helsingfors 1978.

KLÖFVERSKJÖLD

SVR 270/82

SKÖLD: I silver tre gröna klöverblad ordnade två över ett.

Grönt hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Ett grönt klöverblad mellan två vesselhorn delade i silver och grönt respektive grönt och silver.

Adliga ätten Klöfverskjöld nr 579 härstammar enligt traditionen från Holstein och inkom till Sverige under senare delen av 1500-talet då Johan Ottosson Kleeblatt eller Klöverblad trädde i svensk tjänst. Han verkade bl. a. som häradshövding i Kexholms län i Finland men dog på sin egendom Djurby i Uppland 1641. Hans söner Erik och Aron adlades 1653 med namnet Klöfverskjöld. Från den förstnämnde härstammar i nionde led uppgiftslämnaren Lennart Klöfverskjöld, Sollentuna.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

KRONENLØVE

SVR 271/82

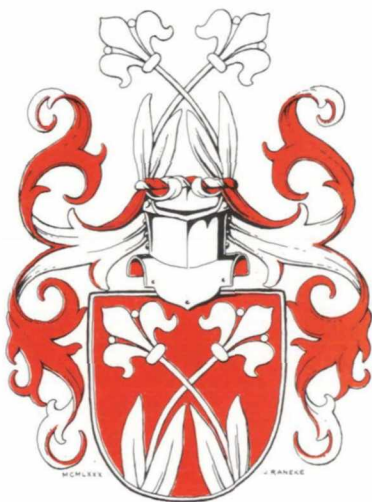
SKJOLD: Delt i rødt, hvori to gyldende kroner, og guld, hvori en oprejst rød løve.

Rødt hjelmklæde foret med guld.

HJELMTEGN: En oprejst rød løve med krone af guld.

Det talende våbenet er tilsammens med det nye navn antaget i 1980 af cand. mag. Ulrich Henrik Ollendorf Kronenløve, Hillerød, Danmark, for sig og efterkommere.

LILJEBLADH

SVR 272/82

SKÖLD: I rött två med blad uppväxande och korsade liljestänglar av silver.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Två liljestänglar såsom i skölden.

Vapnet är år 1980 antaget av konstnären Alf Liljebladh, Saltsjöbaden, för sig och sina efterkommande. Släkten härstammar från Sarvlaks egendom i Pernå i Finland.

LUNDBERG

SVR 273/82

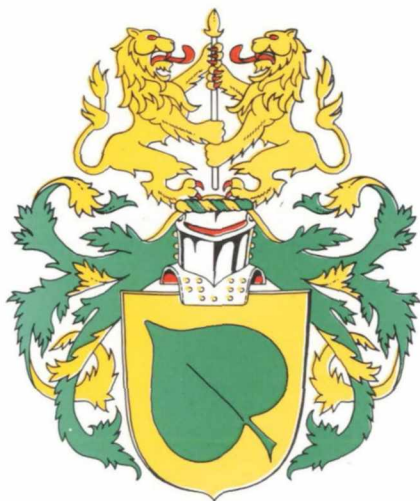
SKÖLD: Genom en palissadskura med fem spetsar uppåt delad i rött och guld över en svart stam bildad av en trebergskura.

Svart och rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En svart domstav mellan två utåtvända byahorn av guld stående på munstyckena.

Vapnet är år 1980 antaget av jur. kand. Lars Lundberg, Lund, för sig och sina efterkommande. De fem palissadspetsarna anspelar på Östra Göinge gamla häradsvapen och skall minna om släktens ursprung från friskyttar, s.k. snapphanar i Ö. Göinge. Treberget syftar på släktnamnet, men genom sin färg även på anfäder med namnet Sort, som var länsmän över Osby åtting i Ö. Göinge under 15-1600-talen. Den äldste, med namnet Joen Sort i Gullarp, Osby, nämns år 1464. Domstaven och byahornen symboliserar rättskipning och intresse för fornminnen.

LINDBLAD

SVR 274/82

SKÖLD: I guld ett balkvis ställt grönt lindblad.

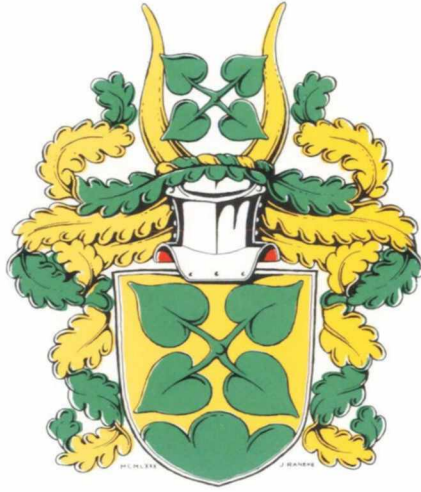
Grönt hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två uppresta och mot varandra vända lejon av guld gemensamt hållande en lans med guldspets.

Vapnet är år 1976 antaget av Kaj Lindblad, Göteborg, för sin familj och efterkommande med samma namn. Vapnet är talande. Guldskölden symboliserar tidigare generationers verksamhet som guldsmeder. Lejonerna är hämtade från Kronobergs och Skaraborgs läns vapen, åsyftande familjens ursprung, medan lansens syftar på stamfadern, indelte soldaten Jonas Lind, Värends Nöbbele, Kronobergs län (död 1786).

SKANDINAVISK VAPENRULLA

LINDSKOG

SVR 275/82

SKÖLD: I guld ett treberg och däröver fyra lindblad i andreakors med stjälkarna förenade, allt grönt.

Grönt hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Fyra gröna lindblad såsom i skölden mellan två oxhorn av guld.

Vapnet är år 1980 antaget av köpman Folke Lindskog, Göteborg, för sig och övriga efterkommande till farfadern, kyrkoherden i Sövestad Axel Anders Rudolf Lindskog (1849–1913). Vapnet symboliserar släktnamnet samt släktens ursprung från Linde-rödsåsen i Skåne.

REHBANDER

SVR 276/82

SKÖLD: I guld två korslagda blå svärd och däröver en blå ginstam belagd med en krona av guld.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En blå rundel omgiven av en strålkran av guld och belagd med en gyllene lilja.

VALSPRÅK: *La vie est un défi*

Vapnet är år 1980 antaget av polisinspektör Leif Rehbander, Göteborg, för sig och sina efterkommande. Vapnet symboliserar släktens militära bakgrund och franska anknytning.

RIXTORP

SVR 277/82

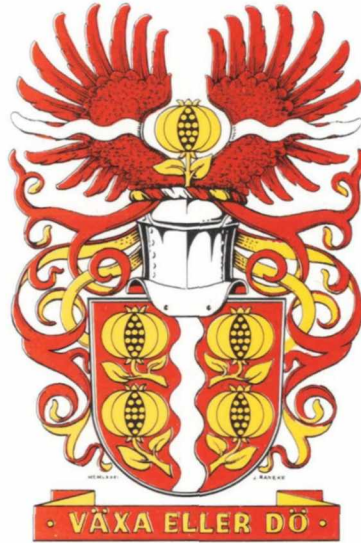
SKÖLD: I silver en svart fjäderhamn omgivande och förenad med ett skäggigt manshuvud med röd krona.

Svart hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande vildman med röd krona och med armarna utbytta mot svarta vingar.

Vapnet är år 1976 antaget av makarna Lars och Agneta Rixtorp för sig och sina efterkommande. Familjen räknar bland sina modernearnor medlemmar av den numera utdöda släkten Rixtorp från Holstein och har upptagit detta namn. Vapnet är också komponerat med utgångspunkt från det äldre Rixtorpsvapnet, men skiljer sig dock väsentligt från detta.

RONQUIST

SVR 278/82

SKÖLD: I rött en smal stolpe av silver, bildad av vågskuror, på vardera sidan åtföljd av två granatäpplen av guld.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld, rött, silver, rött, guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppväxande granatäpple av guld mellan två röda vingar belagda med en smal bjälke av silver bildad av vågskuror.

VALSPRÅK: *Växa eller dö*

Vapnet är år 1981 antaget av kyrkoherden i Stora Mellösa i Närke Per Ronquist och hans hustru Margareta, född Kernell, för sig och sina barn – Henrik, Olof, Magnus och Katarina samt dessas efterkommande. Makarna tillhör gamla prästsläkter och vapnet har ett kristet symbolinnehåll.

ROSENSPARR

SVR 279/82

SKÖLD: I blått en tryckt sparre av guld ovan åtföljd av två rosor av silver.

Blått hjälmtycke fodrat med guld och med hjämbindel av guld, blått, silver, blått, guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Ett avslitet griphuvud av silver med guldkrona mellan två buffelhorn av guld, vardera på utsidan besatt med tre rosor av silver.

VALSPRÅK: *Veritas vincit*

Vapnet är år 1981 antaget av Magnus Rosensparr, Tyresö, för sig och sina efterkommande bärande släktnamnet.

SANDBERG

SVR 280/82

SKÖLD: Delad i guld, vari två röda liljor, och rött med tre uppskjutande, avstötta stolpar av guld.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En lilja av guld framför tre röda strutsplymer.

Svensk släkt härstammande från Östergötland vars äldste kände stamfader var bergsmannen i Hällestad bergslag Jon Sunesson, född på 1650-talet. Dennes sonsons son organisten och klockaren i Alunda sn Uppsala län Olof Sandberg (1760–1818) erhöll som betjänt hos riksrådet friherre Nils Palmstierna på Sonstorp efternamnet Sandberg. Hans äldste son possessionaten Carl Sandberg (1782–1845) blev stamfader för den äldre släktgrenen. Den sistnämndes sonsons son översten och chefen för Väg- och Vattenbyggnadskåren direktören Agne Edvard Sandberg (1886–1969) var fader till civilingenjörerna Agne, Åke och Kurt Sandberg vilka 1980 antog ovanstående vapen för sig och sina agnatiska ättlingar bärande namnet Sandberg.

Litteratur: Svensk släktkalender 1980.

SWANDE

SVR 281/82

SKÖLD: I blått överdelen av en uppflygande hök som övergår i bakkdelen av en lapphund, allt av silver och med beväpning av guld.

Rött och blått hjälmtäcke fodrat med silver och guld samt med hjälmbindel av silver, blått, guld, rött, silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Två renhorn av guld.

Vapnet är år 1982 antaget av Erland Swande för sig och sina efterkommande. Det anspelar på familjens ursprung från släktgården Hunneberg (Hundberget) i Vilhelmina i Lappland.

THÄRNSTRÖM

SVR 282/82

SKÖLD: I rött en flygande tärna av silver över en stam av silver bildad av en vågskura och belagd med en av vågskuror bildad smal, röd bjälke.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Ett kvarnhjul av silver mellan två röda oxhorn.

Vapnet är år 1980 antaget av byrådirektör Björn Thärnström, Sollentuna, för sig och övriga efterkommande till Johan Fredrik Jonsson Thärnström, född 1824 i Skuttunge, vilka bär släktnamnet Thärnström.

REGISTER SVR 1980-82

Vapen	Reg.nr	Utfört av
ABRAHAMSSON	251	J Raneke
ANDERBERG	253	J Raneke
BERGSTRÖM	255	B Bergström/B Sköld
BERNTSSON	257	J Raneke
BORNERHEIM	252	J Raneke
BÖÖS	256	J Raneke
CEDERGREN	254	J Raneke
CRANIL	259	B Sköld
CRONHOLM	258	J Raneke
DAHLBERG	260	J Raneke
EKENKRANTZ	261	J Raneke
FJELLNER	263	J Raneke
GRAPE	266	J Raneke
GRIFFIN	267	C Bökwall
HANSEN	265	H Nissen/B Sköld
HELLBERG	264	J Raneke
JARNVALL	262	J Raneke
KAPONEN	268	J de Waern
KLÖFVERSKJÖLD	270	J Raneke
KREUGER	269	J Raneke
KRONENLØWE	271	J Raneke
LILJEBLADH	272	J Raneke
LINDBLAD	274	K Lindblad
LINDSKOG	275	J Raneke
LUNDBERG	273	J Raneke
REHBANDER	276	J Raneke
RIXTORP	277	J Raneke
RONQUIST	278	J Raneke
ROSESPARR	279	J Raneke
SANDBERG	280	J Raneke
SWANDE	281	J Raneke
THÄRNSTRÖM	282	J Raneke

Redaktion
CHRISTER BÖKWALL
JAN RANEKE

Utgivare
STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA
FALSTERBO